

Soms zijn regels best moeilijk

Regels zijn nodig. Daar zullen we het allen over eens zijn. Regels moeten duidelijk zijn. Dat is de ene keer gemakkelijker dan de andere. Onlangs was ik ergens om deel te nemen aan voorwedstrijden. Voor aanvang maakten we, deelnemers, leiding en vrijwilligers, met elkaar kennis, voor zover nodig. En omdat ik door deze schrijfsels inmiddels een redelijke bekendheid geniet, kwam, als zo vaak, het gesprek al gauw op voorvallen tijdens wedstrijden.

Ik ben daar altijd blij mee, want toen dit blad nog als officieel orgaan van de KNBB fungeerde, kwam het bij elke vereniging maandelijks op de mat en werd het binnen elke vereniging door een aantal mensen opengeslagen. Dat had weer tot gevolg dat ik elke maand wel meerdere onderwerpen kreeg voorgelegd, waar ik wat schrijfstof uit kon putten. Ook om deze reden spijt het mij dat

dit blad niet meer bij elke vereniging komt. Ik moet nu mijn inspiratie veel meer op doen door zelf dingen op te merken.

Ik ga dus vaak kijken als er gebiljart wordt. Op elk niveau. Maar ook als ik zelf moet spelen ben ik vaak afgeleid doordat ik veel meer opmerk dan

vroeger. Dat je daar niet beter door gaat spelen, ach het zij zo. Of ik nou een paar carambolletjes meer of minder uit mijn keu wring, na zondag komt gewoon maandag. Maar ik ben dus blij als in een gesprek iets naar voren komt waar ik wat mee kan doen. Zo ook die

keer toen ik die voorwedstrijden moest spelen. Een van de deelnemers vertelde wat hij had meegemaakt toen hij bij een competitiewedstrijd als arbiter fungeerde. „Op een gegeven moment tijdens de partij moest ik de ballen wegens vastliggen 'opzetten', in de beginpositie plaatsen. Niks moeilijks mee. Maar terwijl ik bezig was wilde de speler mij behulpzaam zijn en rolde een van de ballen vast naar me toe. Dom, dom, dom! Want”, zo vertelde hij, „natuurlijk ken ik de regel dat een speler gedurende de partij een bal niet mag aanraken, behalve om te stoten uiteraard. Ik deelde de speler dan ook mee dat ik hem, weliswaar tot mijn spijt maar toch, moest aftellen. Afijn, ik leg dus de drie ballen op de stippen en geef de beurt aan de tegenstander. Die vraagt vervolgens of ik zijn speelbal en de andere bal wil laten ruilen van plaats. Dat heb ik geweigerd. Ik heb hem uitgelegd dat hij ook niet verplicht via de rode bal hoefde te spelen”. Aldus het verhaal wat mij onder de koffie werd verteld. Maar hij was er toch niet helemaal gerust op de goede beslissing te hebben genomen, want tot slot kwam de vraag: 'heb ik dat goed gedaan'?

Ik kon hem geruststellen. Hij had het prima gedaan. Als de ballen voor speler A in de beginpositie (of een andere voorgeschreven positie) geplaatst moeten worden en A doet vervolgens iets waardoor zijn beurt onmiddellijk voorbij is, wordt de handeling van het 'opzetten' van de ballen onverminderd uitgevoerd. Nu is speler B aan de beurt, maar de ballen zijn niet voor hem in de beginpositie geplaatst. Voor hem is het dus als het ware gewoon een positie waar de ballen toevallig zijn terechtgekomen. Hij mag dus zijn bal spelen zoals hij dat zelf wil.

Een van de andere deelnemers die het gesprek gevolgd had, zei dat hij hem om die reden niet afgeteld zou hebben. Omdat het op geen enkele manier iets uitmaakt, was zijn opinie. De ballen moeten immers toch in een vastgestelde positie geplaatst worden. En als het nergens iets voor uitmaakt is het niet nodig om iets te bestraffen. Vindt hij. Vinden ook heel veel anderen. Het is een discussie die al langer dan vandaag gevoerd wordt. Ik vind het een moeilijk onderwerp. Natuurlijk weet ik hoe ik er zelf over denk. Naar mijn mening moet de regel blijven zoals 'ie is. Tijdens de partij mag de speler een bal niet ongeoorloofd aanraken. Punt. Als het niet in het begin mag, dan ook niet aan het eind. Mag je in de eerste beurt niet met de verkeerde bal afstoten, dan ook niet in de laatste beurt.

Maar zoals ik zei, een mening hebben en iets vinden is makkelijk. Uitleggen waarom het beter zo is en niet anders, is een heel ander verhaal. Ik zou hier graag respons op krijgen met argumenten.

Piet Verhaar

pietvangerte@hotmail.com

